ഭട്ടാരശതകം

വാഴപ്പിള്ളേത്തു കൊച്ചുരാമൻപിള്ള

ഈ പുണ്യഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവ് ശ്രീ. വാഴപ്പിള്ളേത്തു കൊച്ചുരാമൻപിള്ളയ്ക്കും പ്രസാധകനായ വിദ്വാൻ ആർ. കാർത്തികേയനും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഭദ്രാർശതകം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ

വശ്ശപ്പിള്ളത്തു — കെ. കൊച്ചുരാമൻ പിള്ള.

പ്രകാശകൻ

വിദ്വാൻ ആർ. കാർത്തികേയൻ.

ഒന്നാം പതിപ്പ് കാപ്പി ൧൦൦൦.

സ്വതന്ത്രപ്രഭാപ്രസ്സ്,

കായംകുളം.

1104.

വില ചക്രം ൪.

മുഖവുര,

സകലകലാവല്ലഭനും ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളുമായ ഭാരതീയമഹർഷിമാരുടെ വംശപരമ്പരയിലെ വിശിഷ്ടസന്താനവും ആയ ഒരുമഹാത്മാവാണ് ഇതിലെ കഥാപുരുഷൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപദാന വിശേഷങ്ങളെ കീർത്തിക്കുന്ന സാഹിത്യങ്ങൾ കഴിയുന്നതു പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഔത്സുക്യമാണ് ഈകൃതിയെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ എന്നെ പ്രധാനമായി പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഒന്നാംസമ്മാനത്തിനർഹമായ "ഭട്ടാരശതക"ത്തോടു ചേരുന്ന രണ്ടാം സമ്മാനത്തിന്റെ ഈകൃതി വായിക്കുന്നതു സചേതസ്സുകൾക്കു രസാവഹമായിരിക്കുമെന്നും എനിക്കുതോന്നി. ഏറെയാളുകൾ യഥായോഗ്യം ഇതിനെയും സ്വീകരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈകൃതിയെ സന്തോഷപൂർവ്വം വായിച്ചുനോക്കി പ്രസന്നമധുരമായ ഒരവതാരിക എഴുതിത്തന്ന സുപ്രസിദ്ധസാഹിത്യകുശലനും രസികാഗ്രഗണ്യനും ആയ ബ്രഹ്മശ്രീ സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻപോററി അവർകൾ എം. എ. യോടു് എനിക്കുള്ള ഗാഢതരമായ കൃതജ്ഞതയെ ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. കൃത്യസമയത്തിനുള്ളിൽ ഇതിന്റെ അച്ചടിജോലി വൃത്തിയായി നിർവ്വഹിച്ചുതന്ന കായംകുളം "സുവർണ്ണരത്നപ്രഭാ" പ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാരോടും ഞാൻ നന്ദിയുള്ളവനാണ്.

എന്നു്, സഹൃദയവിധേയനായ

ഗ്രന്ഥകർത്താവു്

അവതാരിക.

"വിദ്യാധിരാജപരമഭട്ടാരകശ്രീ കുഞ്ഞൻപി
ള്ളച്ചട്ടമ്പിസ്വാമി" എന്ന യോഗീശ്വരൻ തെ
ക്കെഇൻഡ്യയിലും വിശേഷിച്ചു കേരളത്തിലും
സുതരാം പ്രസിദ്ധനാണല്ലോ. ആ സിദ്ധൻ സമാധി
പ്രാപിച്ചതു് എന്റെ സ്വദേശമായ കരുനാഗ
പ്പള്ളിത്താലൂക്കിൽ 'പന്മന' എന്നഗ്രാമത്തിൽ
വെച്ചാണു്. ആ വിശിഷ്ട സമാധിയുടെ സ്മാരക
മായിക്കഴിഞ്ഞ നവരാത്രിക്കു സമാധിപീഠത്തി
ങ്കൽ ഒരു ഉത്സവം കൊണ്ടാടുകയുണ്ടായി. അ
തുസംബന്ധിച്ചു സ്വാമികളുടെ ജീവചരിത്രത്തി
ൽപ്പെട്ട പ്രധാനസംഭവങ്ങളെ വിവരിച്ചു ഒരു
കാവ്യമെഴുതുന്ന മത്സരപരീക്ഷ നിശ്ചയിച്ചു. ആ
പരീക്ഷ സംബന്ധിച്ചു് എഴുതിയതും അതിൽ
രണ്ടാമത്തെ സമ്മാനത്തിനർഹമായതുമായ ഒരു
ചെറുകാവ്യമാകുന്നു മഹാജനസമക്ഷം ഞാൻ ഇ
പ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നതു്.

ഇതിന്റെ കർത്താവായ ശ്രീമാൻ, വാഴപ്പി
ള്ളേത്തു കെ. കൊച്ചുരാമൻപിള്ള അവർകൾ എ
ന്റെ നാട്ടുകാരനാണു്. എന്നു മാത്രമല്ല, ഞങ്ങ
ൾ രണ്ടുപേരും തിരുവിതാംകൂർ മലയാളം വിദ്യാ
ഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ജോലിക്കാരുമാണു്.
മലയാളഭാഷയിലും സംസ്കൃതഭാഷയിലും സാ
മാന്യജ്ഞാനം നല്ലവണ്ണം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ
യുവാവിന്റെ കവിതാവിഷയകമായ പരിശ്രമ

ത്തിലെ ഒരു ഏറ്റം ഇത്ര മഹത്തായ ഒരു വിഷയത്തിലേക്ക തിരിഞ്ഞതും ഒരു മത്സരപരീക്ഷയിൽ വിജയം ലഭിച്ചതും, ശ്രീമാൻ അഴകത്തു പത്മനാഭക്കുറുപ്പ് അവർകൾ തുടങ്ങിയ മഹാന്മാരാൽ സമ്മാനാർഹനെന്ന വിധിക്കപ്പെടുവാൻ ഇടയായതും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാവിശ്രേയസ്സിന് ഒരു തായിവേരായി നില്ക്കുമെന്നാണ് എൻെറ വിശ്വാസം. പുന്നശ്ശേരി നമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മാ അവർകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഏറ്റുമാന്നൂർ വച്ചു നടന്ന ഒരു കാവ്യ മത്സരപരീക്ഷയിലും ഈ യുവാവു് പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ ജയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതു കൂടാതെ ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലും കൃതികൾ എഴുതി പല മാസികകളിലും പലകാലമായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കവി മലയാളികൾക്കു് ഒരു വിധം പരിചിതനായിരിക്കണം. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ വിശേഷിച്ചൊന്നു പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടില്ല.

എനിക്കു വേദാന്തം, യോഗം മുതലായ ആദ്ധ്യാത്മിക വിഷയങ്ങളിലുള്ള അറിവു് എത്രയോ തുച്ഛമാണ്. ആ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള വാസനയും എനിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു കാവ്യവസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു് എനിക്കൊന്നുംതന്നെ പറയാൻ ശക്തിയില്ലെന്നുള്ള വിവരം സഖേദം സമ്മതിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കുഞ്ഞൻപിള്ള ചട്ടമ്പിസ്വാമിയുമായി അല്പമായ പരിചയം ലഭിക്കാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ആദ്യമായി ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെക്ക

ഇതു് ഏതാണ്ട് ഇരുപത്തിമൂന്ന വർഷം
മുൻപു ഞാൻ വയ്ക്കത്തു താമസിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ്
വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താണ്.
കാവിവസ്ത്രവും കമണ്ഡലുവും ബാഹ്യ ലക്ഷണ
ങ്ങളായി ഉള്ളിലൊന്നുമില്ലാത്ത ആളുകളെയും ബ
ഹുജനങ്ങൾ, സന്യാസി, യോഗി, സിദ്ധൻ എ
ന്നു മററും വിളിച്ച് ആദരിക്കുന്നതു കണ്ട് ആ
പേരുകളോടുതന്നെ ഒരവജ്ഞയോ പരിഹാസ
മോ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അത്ര ന
ല്ല മനോഭാവത്തോടുകൂടിയല്ലാതെയാണ് സാമീ
പ്യം ലഭിച്ചതെങ്കിലും ഞാനും ചട്ടമ്പിസ്വാമിക
ളും തമ്മിൽ വളരെ വേഗത്തിൽ ഇണങ്ങി. അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്യന്തം രസകരങ്ങളും ഉത്സാ
ഹജനകങ്ങളും ആനന്ദപ്രദങ്ങളും ആയ സംഭാ
ഷണങ്ങളുടെയും സർവ്വദാ മുഖത്തുതിളങ്ങുന്ന അ
നുകമ്പയുടെയും തന്നിൽനിന്ന് എല്ലാംകൊണ്ടും
എത്രയോ അകന്ന ഞാൻ മുതൽപേരോടുകാണി
ച്ച സ്നേഹത്തിന്റെയും കഥ ഞാൻ ഇന്നുംഏതാ
ണ്ട് ഓർക്കാറുണ്ട്. കേവലം 'കള്ളിയ'ന്മാരും പ്രാ
യംകൊണ്ടുവളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടവരും ആയ ഞ
ങ്ങളോട് അദ്ദേഹം ചെങ്ങാതികളുടെ നിലയി
ലാണു പെരുമാറിയതു്. ആ പ്രായവ്യത്യാസം
ഞങ്ങൾക്കു ലേശംപോലും തോന്നിയില്ല. ഫലി
തംപറഞ്ഞു പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കുക ഗുരുതരങ്ങളാ
യവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഹൃദയംഗമമായ വി
ധത്തിൽ പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ ചിന്താപരന്മാരാക്കു
ക, പാട്ടുകൾ പാടി ഞങ്ങളെ സമാധിസ്ഥിതരാ

ക്കു ചെറുകഥകൾ പറഞ്ഞു് ആനന്ദിപ്പിക്കുക ഇതൊക്കെ അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കണ്ടതു് തിരുവനന്തപുരത്തു ഞാൻ താമസിക്കുന്ന കാലത്തായിരുന്നു. അന്നു പല ദിവസങ്ങളിലും രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ടും കൊട്ടും മററും കേൾക്കാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം ഞാൻ താമസിച്ച ഗൃഹത്തിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ടു പുണ്യം ലഭിക്കാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്.

ഒടുവിൽ എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻകഴിഞ്ഞതു് എന്റെ ആത്മസുഹൃത്തായിരുന്ന "നീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദ" സ്വാമിയുടെ സമാധിപീഠത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കുവന്നിരുന്ന സമയത്തായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുമായി ഒരു പരിചയത്തിനും അതിൽനിന്നു് എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തോടു് അനല്പമായ ബഹുമാനത്തിനും സംഗതി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലായിരിക്കണം ഈ അവതാരിക എഴുതുവാൻ യാദൃച്ഛികമായി എനിക്കു സന്ദർഭം ഉണ്ടായതു്.

രണ്ടു കവിതാ പരീക്ഷകളിൽ വിജയിയാവുകയും പണ്ഡിതന്മാർ അവയിൽ സമ്മാനാർഹനെന്നു വിധിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു കവിയുടെ കാവ്യത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരു നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ട

ആവശ്യം അശേഷമില്ല. ഈ യുവാവിന്റെ കവിതാവാസന നല്ല ഒരു രീതിയിൽ കൂടി പ്രയാണം ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണ കാണുന്നതു്. അതിനാൽ പരിചയംകൊണ്ടും ശ്രമംകൊണ്ടും അതു വളരെ ഉയൎന്ന പദവികളിൽ എത്തുമെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു സൎവ്വവിജയങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊണ്ടു്,

വെള്ളിമനല്ലൂർ,
1104 ഇടവം 28-ാംനു. } സി എസ്സ് സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോററി എം. എ.

ശ്രീ

ഭട്ടാരശതകം.

ഗോത്രാംശഷ്പം നിർമ്മലമാക്കി, മാന്യ-
മട്ടാർന്നു, പാരിൻ ജഡബാധനീക്കി
തപിട്ടൊള്ള മംഭോജസുഹൃത്തിനൊപ്പം
ഭട്ടാര,യോഗീശനുല്ലസിച്ചു. ൧

വേദേതിഹാസപ്രസുവായൊരിന്ത്യാ-
ഭൂദേവിതൻപുണ്യവിപാകമായി
ഖേദാന്തമാർന്നിങ്ങു ലസിച്ചരീവ്യ-
നാളാന്തലീനന്നു നമസ്കരിക്കാം. ൨

താർമങ്കതൻ താണ്ഡവരംഗഭൂവായ്
വാർമെത്തിടും വഞ്ചിധരാവിഭാഗം
ജഗത്തലത്തിന്നവരത്നമാമി-
പ്പുമാനെയാർജ്ജിച്ചു കൃതാർത്ഥമായി! ൩

സൂരീന്ദ്രവീരപ്രസവിത്രിയാമി-
സ്സുരേശലോകപ്രതിപൂണ്ടുപക്ഷ
നേരേ'യനന്താലയ'മെന്നപേരി-
ലാരമ്യദേശം പ്രകാശം പൂണ്ടിടുന്നു. ൪

ഇലാനകമാററിപ്പതിംകണ്ടെ ചയ്യാൻ
നീലാംബുജാഭൻ നിവസിക്കുമൂലം
ശ്രീലാലസിച്ചിട്ടതുകാണിതാംകര
വേലായികാപ്പോള മിയററിടുന്നു! ൩

വിചിത്രഭാസ്സന്തിടമപ്പുരത്തിൻ-
പ്രാചീനമായുള്ളൊരുകീർത്തിപുഞ്ജം
അചിന്ത്യമായ്ത്തീർന്നു കൃതീന്ദ്രനാമി-
താചാര്യനൊപ്പുറവു ദളമൂലം! ൪

വേദങ്ങളെവ്യാസ്സുതിപാത്രമായി-
ച്ചൈതന്യവർത്തിക്കുപിറന്നശേഷം
ആദിത്യനേയമഹീഴ്പതിയാം
പ്രദക്ഷിണംചെയ്യുധരിത്രിയമ്മ. ൫

പോയന്റോരജ്ഞമന്ദികതമന്നി-
ന്നുള്ളാശ്രയത്താൽസുതരാംവിളങ്ങി
പാരമ്പ്രകാശംചൊരിയുന്നൊരു
താരങ്ങളാംമുൻപഞ്ചെളിഞ്ഞുന്നു. ൬

വിശിഷ്ടനാം, "ശങ്കരനാരായണ" നാം
വശീന്ദ്ര, നസ്സാതിമഹിമനാളൻ
ഹർഷിച്ചുണർകീർത്തി മന്ത്യമായ
വർഷാശനം വാങ്ങി വസിച്ചുനിന്നാം ൭

പ്രതീക്ഷ, നാജന്മചരിത്രഭാഗാം-
പ്രശ്രോതൻ തന്നെയായിയായി!
അതീവ "നാരായണമന്ത്രി"മിന്നി-
യതീന്ദ്രിയജ്ഞൊന്നകലാ വിലാസി ൮

അത്താരകഭാനുമനോജ്ഞകാന്തി-
യൊത്താലസിച്ചോരവിടത്തിൽ മന്ദം
ചെന്താർശരോല്ലത്തളിപ്പി 'ബാല,-
മാർത്താണ്ഡദേവന്റെ മരീചിജാലം ! ൩൩

ലോകത്തിനാകെക്കുശലം വളർപ്പാ-
യോഗീശ്വരർക്കുള്ളസവിത്രിയാവാൻ
യോഗംലഭിച്ചീടിന ദിവ്യശ്രീവ !
ലോകോത്തരം താവകഭാഗധേയം ! ൩൪

സ്ഫുരൽപ്രഭാവാൻ പുരുഭൂതിമിശ്രാ-
ഭാസ്വന്മേധാവിവനേക മെന്നായ്
ശരിക്കുകാണുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാക്കെ-
ശരിക്കുമാറങ്ങു പലർക്കുബാലൻ. ൩൫

അങ്ങുള്ളിലെസ്രോതയിങ്കൽ നിന്നും
പൊങ്ങിപ്രസാദപ്പൂവി പൂണ്ടപാരം
തിങ്ങുന്ന പാൽപ്പുഞ്ചിരിയിൽക്കുളിച്ചു
'നമ്മങ്ങലി,യമ്മേ ! ജനനീ ! തൊഴാംഞാൻ ൩൬

ഉൽകൃഷ്ടമേധാവിഭവം തിളങ്ങു-
മക്കത്തിലെന്നായപ്പനെഴുത്തിനാക്കി
പ്രാഗ്ജ്ഞാനഭണ്ഡാരകവാട മത്ത-
ട്ടുദ്ഘാടനം ചെയ്തിതു വാസ്തവത്തിൽ ! ൩൭

പൂതസ്വഭാവൻ മലയാളവും സം-
സ്കൃതാഖ്യമാകും സുരഭാഷതാനും
ആതങ്കമെന്യേ കൃതിവല്ലഭനാംതൻ-
താതങ്കൽനിന്നും തരസാ പഠിച്ചു ൩൮

വാസനാസംസ്കാരമകത്തൊതുങ്ങു-
മക്കൾക്കിനേകീടിന ശിക്ഷയോർത്താൽ
തീക്കട്ടമൂടീടിന ചാരമൊന്നു-
നീക്കുന്നപോലുള്ളൊരു വേലമാത്രം ! ൧൭

സൽബ്രഹ്മചര്യവ്രത ശോഭിതാക-
മ്പ്രാപ്യകാ, ഖ്യന്നഖിലാഗമങ്ങൾ
ഉദ്ബോധനം ചെയ്തിതുദാരവിദ്വാൻ
‘സുബ്രഹ്മണ്യപാഠി, ഗുരുപ്രവേകൻ. ൧൮

ഒന്നിന്റെസാരം ഗുരുവോതിടുമ്പോ-
ഴൊന്നിന്നു രണ്ടായ് പതിയുന്നമട്ടിൽ
മിന്നുംമനീഷാബലമാർന്നശിഷ്യ-
നൊന്നില്ലശാസ്ത്രം ഗ്രഹിയാതെയന്നാൾ ! ൧൯

ഉദ്ദിഷ്ടസിദ്ധിക്കൊരുപാട്ടുപേർ തൻ-
പത്തിൽപ്പണിഞ്ഞത്തുല്യമങ്ങുമുന്നം
ഇത്രയ്ക്കുമാരാളിൽ തെളിവാർന്നതില്ല
മുഗ്ദ്ധാംഗിയാം ദ്രാവിഡവാണിയമ്മ ! ൨൦

തന്നാട്ടിലപ്പാണ്ടിയിലെങ്ങുമേ പേ-
രാർന്നുള്ളൊരാചാര്യവരങ്കൽനിന്നും
ധന്യൻ ഗ്രഹിച്ചാനഥ ‘രാജയോഗ,-
മെന്നല്ലനൽ ‘ഖേചരി, യും പഠിച്ചു ൨൧

ദീപിച്ചെഴും യോഗമഹാഗ്നിയിങ്കൽ
ക്ഷേപിച്ചൊരാദ്ധ്യാത്മികശക്തി ഹേമം
തപിക്കവേ കണ്ണഞ്ചുമാകവേ പോയ്
വ്യാപിച്ചുഹാ ! സൽഗുണനാമയോഗം! ൨൨

ന്ദ്രകാന്തസഞ്ചാര മതിൽപ്പരാത്മ-
പ്രകാശമാർന്നോരവധൂതനോടായ്
ശോകാപഹജ്ഞാന രഹോപദേശം
ലോകൈകവിദ്യാനിധിയന്നവാങ്ങി. ൨൩

പ്രോദ്യൽപ്രഭാവദ്യുതി വിശിഷ്ടന്നോ-
രദ്ദിവ്യനൻപോടുപദേശമേകി
വിദ്യുൽ പ്രദീപകമ്മമെന്നപോല-
ങ്ങദ്ദിക്ക് ലാഹോർ ! മറഞ്ഞിതപ്പോൾ ൨൪

മാനാദിദോഷങ്ങളകന്ന ഗുരുവും
താനാണു കാണായവയൊക്കെ യെന്നായ്
ജ്ഞാനം ലഭിച്ചീടിന യോഗസിദ്ധൻ
ഭാസിച്ചു വിശേഷോത്തര കാന്തിയോടേ! ൨൫

സച്ചിത്ത ഭാസ്സന്തിലസിച്ചു താമീ-
യൊച്ചപ്പെടും ഭാർഗ്ഗവകർമ്മഭൂമി
വിദ്യുന്നബോധാലിയല്ലാണ്ടു ലോകം
പുച്ഛിച്ചിടും മട്ടിലിരുന്നിതന്നാൾ ൨൬

അൻപാർന്നുവീണ്ടും സ്വയമീവിയത്ത-
ത്തൻപാവനോൽകൃഷ്ട പദങ്ങളൂന്നി
വൻപാഴിരുൾച്ചുറ്റുതുലച്ചു മേന്മേ-
ലെമ്പാടുമീഹംസനലം വിളക്കി! ൨൭

ദിക്കൊക്കെയുദ്യത്തമാളുമാക്കി-
സ്സൽക്കാരയോഗ്യൻ വിചരിച്ചു നാളിൽ
ഈകേരളത്തിൻ പലഭാഗവും ഹാ!
ത്തൾക്കാമ്പൊടിച്ചാർത്തിൽ വിശുദ്ധിനേടി! ൨൮

ദേവൻ, മഹാഭാഗവതനതിന്നഗ്ര-
ഗാവൻ, ജിതാത്മാ, കരുണാപയോധി
ത്രുവാസമാർന്നല്പ ദിനങ്ങൾ പോകെ-
യാ, 'വാമനനാം, ഖ്യം പുരമുല്ലസിച്ചു. ൨൯

നിറഞ്ഞുതവം ഹാ! പതിനെട്ടുലക്ഷം
ഹൃൽകൈരവങ്ങൾക്കു വികാസമേകി
ജനകമ്രരമ്യാത്ഭുത ശോകമാലി-
ങ്ങൾക്കും പ്രമോദക്കുളിരാശു നൽകി, ൩൦

മുല്ലാസിയായിന്നിത കാലമാകും
കല്ലോലിതങ്ങളിൽ ലൊളിഞ്ഞ ചന്ദ്രൻ
ചൊല്ലുന്നു 'നാരായണദേവ, നീനാ-
മുല്ലോ മഹസ്സിരവിയോടുവാങ്ങി! (യുഗ്മകം) ൩൧

വിപഞ്ചയം തന്ത്രിയെഴും പ്രപഞ്ച-
വിപഞ്ചിതൻ ഗീതിയിലാശയെന്യേ
തപസ്സിനാശിച്ചൊരു ധന്യനന്നി-
ക്ക്യ,പാഞ്ജിയോടൊത്തുവസിച്ചു നീണാൾ ൩൨

വിപന്നലോകാർത്തിയകററിടും ന-
ല്ലപാംഗവിക്ഷേപ വിശേഷമാളും
തപോധനന്മാരവരന്നു ദിവ്യ-
ദീപദ്വയം പോലവിടെത്തെളിഞ്ഞു! ൩൩

പാരിൻ പിരട്ടായ പലാശിതൻറ
നാമായവേരായതരുത്തമിന്നാം
ധീരന്റെ മുണ്ടായ് വിനതല്ല, കഷ്ട-
പ്രാരബ്ധമേ! യാതനയൊഴിച്ചിടും നീ! ൩൪

ശ്രുതാന്താമാൎഗ്ഗവശാചാരഹസ്യ-
പഠിത്ത, മജ്ഞാത, മമേയസാരം
പരാൎദ്ധ്യമാം ഗ്രന്ഥശതം ചിരാൽത്ത-
ന്നരിച്ചുവെച്ചുള്ളതറിഞ്ഞുപോയി! ൩൫

താപത്രയഗ്രാഹശരീരിയാലും
രോപിച്ചിടാത്തുള്ളവിധം വിശുദ്ധം
തപോധനത്വത്തിനഹോ! വിരക്തി
താപംവളൎത്തീടുകയോ! വിശേഷം!! ൩൬

വരാർഹമാം മുത്തതുളിസ്സ്വജന്മം
പരാൎത്ഥമായ് തള്ളിയതുക്തിലംപോലെ
വിരാജമാനമുനിതൻ സവിത്രി
വരാംഗനാമൗലി വെടിഞ്ഞു കായം! ൩൭

സാധിഷ്ഠയാമജ്ജനനിക്കു വേണ്ടും—
വിധിച്ചിട്ടും മട്ടിതകാലികൎമ്മ
സാധിച്ചുവേഗംമുറപോലെ ശുദ്ധ-
ബോധപ്രലീനൻ നടകൊണ്ടുവീണ്ടും ൩൮

ആനന്ദവാരാശിയിലാണ്ടു, ബാഹ്യ-
ജ്ഞാനം നശിച്ചോരവധൂതനായി
നാണം നഗഗ്രാമസരിത്തുതോറും
മുനീന്ദ്രവന്ദ്യൻ ഭഗവാൻ ചരിച്ചു. ൩൯

ആരോമനമകീട്ടിലശിച്ചു, മിന്ന-
ന്നേരത്തുമെന്തന്നമൊരെണ്ണമില്ല!
വെറുംനിലത്തങ്ങു കിടക്കു, മെന്തി-
ന്നത്തെന്തിമൊട്ടങ്ങനെ പോയിക്കാലം! ൪൦

ഗുണപ്രവർത്തൻ, സുധി 'പത്മനാഭ-
പ്പണിക്കർ, രെന്നുള്ളൊരു ശുദ്ധശീലൻ
ഇണങ്ങിനിത്യം ഭഗവാന്റെ തൃക്കാൽ
വണങ്ങിയൊന്നിച്ചു നടന്നിരുന്നു. ൪൧

ചെന്താരവെല്ലും ചരണങ്ങളാലൊത്ത-
ശ്ശാന്താത്മകൻ സാധുജനാവനാർത്ഥം
സന്തോഷമാർന്നത്തിരുവഞ്ചിഭൂമി-
പ്രാന്തപ്രദേശം പരിശുദ്ധമാക്കി ൪൨

ബോധാധിഭാരം നികടംഗമിച്ചു
ശുദ്ധാശയക്ലിപ്തപഥത്തിലേറി
പര്യാടനം ചെയ്തവിടത്തിലന്നീ-
"വിദ്യാധിരാജൻ" വിജയിച്ചിടുമ്പോൾ. ൪൩

ഉച്ചണ്ഡമേധാ വിഭവത്തിനാലി-
ങ്ങൊച്ചപ്പെടും പണ്ഡിതമണ്ഡലത്തെ
സ്വപക്ഷമൊട്ടുക്ക ജയിച്ചു, കീർത്തി
പാശ്ചാത്യദേശത്തിലണച്ച വിദ്വാൻ, ൪൪

വരേണ്യ, നൂർജ്ജസ്വലവാഗ്മി, ദേവ-
സരസ്വതീവത്സല വീരപുത്രൻ,
ഒരാളണഞ്ഞോൻ; മതിമാൻ 'നരേന്ദ്രൻ',
'ശ്രീരാമകൃഷ്ണാ'ന്തികമെന്നപോലെ (യുഗ്മകം) ൪൫

സവിസ്മയം ശിഷ്യത നേടിയോര-
പ്പവിത്രനല്ലോ പാരിൽ പ്രബോധാൽ
ആവിശ്വവിഖ്യാതികലർന്ന "നീല-
ഗ്രീവാ" ദി 'ശിതിനാ, ഖ്യാതനാമാ'വിളങ്ങി ൪൬

ഉദാന്തനായ്, നിസ്സ്വസൽഗുണൗഘ-
കേദാരമായ് മറ്റൊരു ശിഷ്യവര്യൻ
ആദേശികന്നാളുവായി, 'തീർത്ഥ-
പാദാ'ഖ്യനസ്സിദ്ധനിതാലസിപ്പൂ! ൪൭

തൃപ്പാരിന്നും ശുദ്ധിവരുത്തിടുന്ന
തൃപ്പാദതീർത്ഥത്തെ നുകർന്നുകൊണ്ടേവാൻ
കെല്പാർന്നിടും ശ്രീഗുരുനാഥശിഷ്യർ
തല്പാർശ്വദേശത്തിലണഞ്ഞിരുന്നു. ൪൮

കുടുംബബന്ധത്തൊടിരിക്കിലും മാൽ
കുടുങ്ങിടാതുള്ള സമാധിപൂർവ്വം
അടങ്ങിടാപുണ്യബലത്തൊടൊത്തു ജന്മ-
മൊടുങ്ങിടും മാർഗ്ഗമവർക്കു കാട്ടി. ൪൯

പേരാളുമായോഗിവരൻ പ്രസിദ്ധി-
യോടാവന്റെ മാമ്മമെഴുതാൻ ശ്രമിച്ചോർ
നേരോതിടാം, മല്പ്പൊഴിവന്റെ കാവ്യ-
കാരോപഹാസ്യസ്ഥിതി ബോദ്ധ്യമായി! ൫൦

മൊഴികളരിക്കപ്പിടിച്ചിട്ടിടാത്ത-
വഴിക്കുനിന്നും തരസാ തുടർന്നും
കഴിഞ്ഞൊരെൻ തൂലിക വീണ്ടുമങ്ങോ-
ട്ടിഴഞ്ഞുപോകുന്നു! രഹസ്യമെന്തോ!! ൫൧

അന്നാളൊരാറ്റിൽ ചില കൂട്ടുകാരോ-
ടൊന്നിച്ചു ചെന്നങ്ങു കുളിച്ചുനിൽക്കെ
ധന്യാശയൻ "പ്ലാവിനി"യെന്നസിദ്ധി-
തന്നാലെ വെള്ളത്തിനു മേലിരുന്നു! ൫൨

ഫുത്കാരത്തിൻ രുധിരം കുടിപ്പാ-
നാശിച്ചിട്ടുന്നം കടുവാ മെയ്യതിൽ
വശീകൃതാഗ്രവതിയ സാധനങ്ങളാൽ
സുശാന്തമായ്, ഇന്ദ്രജാലമായിന്നു ! ൩൩

കാലന്റെ വൻപാശമെതിർന്ന പിമ്പേ-
ത്തലായി ! മാലാഖ വരുന്നതേതോ !
ആനേകവന്യപ്രാണപൊറ്റിടും ത്ര-
ക്കാലിൽപ്പിണഞ്ഞതൊന്നാരു നാഗപാശം ! ൩൪

യമന്റെ നാട്ടിൽ പ്രജയാക്കിടാനായ്
സാമാന്യനെപ്പോലവനാരംപിടിച്ചു !
അമന്ദനിസ്പന്ദനൊരോര താൻത-
ന്നീടുന്നിടം പട്ടുവിരിച്ചുജൃംഭിച്ചു !! ൩൫

ശ്രുതികൾ പീയൂഷരസം വിശേഷാ-
ലൂതിത്തിട്ടും മോഹനഗാനവിദ്യ
യതിപ്രവേകന്റെ മുഖാബ്ജമതാ-
വതിപ്രശസ്തസ്ഥിതി പൂണ്ടുവീണയും ! ൩൬

ശരിക്ക ശാസ്ത്രീയ വിധിപ്രകാര-
മിരിക്ക മല്ലാസ വിശുദ്ധിയോടെ
സ്ഫുരിച്ചുതന്നുള്ള രാഗരീതി
ഖരാ ഖരത്തിലതു മയക്കിയന്നാൾ ! ൩൭

തർക്കാദിശാസ്ത്രത്തൊടു മല്ലടിച്ചു
കാർശ്യംപെറും കണ്ഠനാളമോ !
ഭംഗിപ്രകർഷം പുലരുന്ന രാഗ-
സംഗീതസാരത്തിലലിഞ്ഞിതന്നു. ! ൩൮

സദ്ഗുണന്യൾ ഭഗവാൻ പിഷാരപ്പുറം
മൃദംഗമേളം സരസം തുടങ്ങും
അതിൽ ധ്വനിക്കുന്ന വിശുദ്ധനാദം
മോദം മനുഷ്യർക്കതിമാത്രമേകും! ൫൯

മഞ്ജുസ്വരം, മാധുരിയാർന്ന വാണീ-
മഞ്ജീരശിഞ്ജാമൃദുസ്വനംപോൽ
വ്യഞ്ജിച്ചഹാ! അമ്മണി വീണയിങ്കൽ
രഞ്ജിച്ചതിൽ ശ്രോതൃജനങ്ങളെല്ലാം! ൬൦

മനംതെളിഞ്ഞന്നൊരുനാളി "ലേറ്റു-
മാനൂർ" മഹാക്ഷേത്രമതിങ്കലെത്തി
മനസ്വിമുഖ്യൻ 'തിമില, പ്രയോഗാ-
ലന്നത്തെമേളം സകലർക്കുമേകി! ൬൧

തത്തുല്യമാം തന്ത്രിതുടങ്ങിയുള്ള
ധാത്രീസുരന്മാരതുകേട്ടു ഹർഷം
കൈക്കൊണ്ടു രോമാഞ്ചമണിഞ്ഞു, മേഘ-
നിർഘോഷണം കേട്ടമയിൽക്കുലം പോൽ! ൬൨

രക്ഷസ്സുതൻ പീഡകളന്നുമതി-
യക്ഷേത്രമന്നു ഭജിച്ചിരുന്ന
രക്ഷാവിധം യോഗിയൊടന്നു കേട്ടാ-
രക്ഷസ്സുവന്ദിച്ചു പിരിഞ്ഞുപോയി! ൬൩

മന്ത്രങ്ങളും, തന്ത്രങ്ങൾ മഹാർഘഗോള-
തന്ത്രം, പലമാതിരി വിദ്യയെല്ലാം
എന്തത്ഭുതം! സദ്ഗതിയൊത്തു സർവ്വ-
തന്ത്രസ്വതന്ത്രൻ മുനിയെബ്ഭജിച്ചു!! ൬൪

വേറുണ്ടു വിജ്ഞാനികൾ, കല്യാണമെന്നി-
ന്ദ്രനീരന്തരം പിന്നെക്കണമേളും!
സലിലൌഘവൻ തോട്ട, സരസ്സിനാക്കും
ശരണ്യനല്ലോ നിയതം പയോധി. ൩൬

വെണ്ണാളിട്ടംതന്നെത്തഴുകിയോരു
സന്താന മാമുനിവംശമുഖ്യൻ
തന്നുപ്പദംപോൽ ഭാരതകാന്തിയിൽ-
കാന്തിപ്രകർഷത്തെ വളർത്തിടുന്നോൻ. ൩൭

താൻ, മുമ്പൊരുവൻ ധർമ്മതത്ത്വ-
പതാക പാശ്ചാത്യനഭസ്സിൽ നാട്ടി
പ്രതാപിയാം, ഭാരതഭാരതീയ-
ചൈതന്യ സാരാഞ്ചിത മൂർത്തിയായി, ൩൮

ആഞ്ഞാതെ പുണ്യപ്രതിഭാവിശേഷ-
സഞ്ചാതസൌമുഖ്യവിലാസവാനായ്
സഞ്ചാരമാളുന്ന "വിവേക" യോഗി-
പഞ്ചാനനൻ വന്നിതു കണ്ടുകൊണ്ടാൻ (യുഗ്മകം)

സമ്മാന്യനാം ഗുരുവിൻെറ മുമ്പിൽ
സമ്മോദമാരോടുമിണങ്ങിയോരെ
ചിന്മുദ്ര, യെപ്പോഴുമറിഞ്ഞുകൊണ്ട-
ച്ചിന്മാത്രവേദിപ്രവരൻ ഗമിച്ചാൻ. ൩൯

അതന്ത മാനസത്തിന്നിമാചലം താ-
നതിൻെറ സാരംവഴിപോലെ കേട്ടാൻ
അതാതിലും ചുററുമെയ്യിങ്ങുവന്നി-
ക്കൃതീന്ദ്രനൊന്നു കൃതാർത്ഥനായി! ൪൦

ത്തുകം മനസ്സി,പ്പലജാതിജന്തു-
ലോകത്തിനൊക്കൂടി, വിളിനമല്ല!
ഹാ! കണ്ടുമനോരേയമു,യോഗി,ജീവ-
ലോകത്തെയൊട്ടുക്ക വശീകരിച്ചു! ൧൫

തെണ്ടും, പെരിമ്പാഴിയു, മാന്ത്രമണ്ടും-
വണ്ടും, മഹാവ്യാഘ്രവുമായി നേരേ
വെണ്ണുംവിധം നന്മവചസ്സാപ്പ്രാ-
നന്ദായി ചിത്തസ്ഥിതി യിമ്മഹാനിൽ! ൧൬.

മൂരാരം ശവം തിന്ന മനുഷ്യനേയും
പുറ്റി,പ്പിടിച്ചങ്ങിരയാക്കി വാഴും
ഉഗ്രാരം കലർന്നീടിന നായ്ക്കളിങ്ങ
"മേട്ടികടെ"സ്സാർ പല കൂട്ടമായി. ൧൭.

ചെന്നാരൊരുന്നാ,ളതിവീരൊടൊത്ത-
ച്ചെന്നായ്ക്കളീയോഗിവരന്റെ നേരെ
മന്ദം ചിരിച്ചോതി, വരിൻ! കിടാങ്ങൾ!
നന്നാ!ത്ഭുതം!പട്ടികൾ കൂട്ടുകാരായ്!! ൧൮.

ഇരട്ടറകുന്നംകടയാം, സമുദ്രം
പാടേയൊതുങ്ങാ മുദ്രതതിന്നുള്ളിൽ,
ചുട്ടന്ന തീ ചന്ദനശീതമാവാം,
കട്ടുത്ത ജന്തുക്കൾ സഖാക്കളും ഹാ! ൧൯.

വേദാന്ത തത്വങ്ങൾ വിശ്രുതെ് ഭാഷാ-
രീതിക്ക ലാളിത്യ വിശേഷമോടേ
ചേതസ്സമാകർഷകമാം വിധത്തി-
ലോതുന്നതി! നാരിതുപോലെ വേറേ! ൨൦

പ്രൗഢവാഗ്ഝാലെതിരററ "പരമ-
നാമാ"ഖ്യനാചാരവിവാദമദ്ധ്യേ
സ്വപാണ്ഡിത്യ ഗർവ്വമശേഷമററീ-
യപാരവിദ്യാംബുധിയെ വണങ്ങി! ൬൭

അൻപാർന്നതൻകൈരളിയാം മകരന്ദം
വൻപിച്ച ഗൈർവ്വാണിതനിക്കൊപ്പം
സമ്പ്രീതിഭാരത്തൊടുടൻ സ്വകീയ-
ഗംഭീരസമ്പത്തു പകർന്നു നൽകി. ൬൮

അമൂല്യമായീടുമതിൽ പലതും
നമുക്കു കാൺമാൻ കഴിയുന്നവണ്ണം
കാമം വെളിച്ചത്തു വരുത്തുവാനി-
ശ്രീമത്സമൂഹം ഉന്നിയുന്നതില്ല! ൬൯

നിൽക്കാത്തവേഗത്തൊടു കാലമാകും
ചക്രം മുറയ്ക്കങ്ങു തിരിഞ്ഞുപോയി.
അക്കാര്യ്യമപ്പോലറിയുന്ന സാധു-
സൽക്കാരയോഗ്യൻ മുനി യാത്രചെയ്തു. ൭൦

ഇപ്പാരം മുനിപ്രൗഢകലാവതംസ-
ത്തിപ്പാദപാംസുക്കളണിഞ്ഞു കൊൾവാൻ
നല്പാർന്നിടും ഭാഗ്യപദം "കരുനാ-
ഗപ്പള്ളി" ദിക്കാളുമിവർക്കു കൂടി! ൭൧

സ്വശിഷ്യനാം ശ്രീയുത "നീലകണ്ഠ"-
സുശിക്ഷിതൻ നിത്യസമാധികൊള്ളും
വിശിഷ്ടപുണ്യാശ്രമമെത്തി, വേണ്ട-
മാശിസ്സുഭക്തർക്കരുളി ജയിച്ചു. ൭൨

സമാധിപീഠത്തിലുമാസഹായ
പ്രതിഷ്ഠചെയ്യാൻ പരകാര്യമായി
രാമൻ പുരാണശ്രുതിയാർന്നമിന്നും
'രാമേശ്വര, ത്തെന്ന വിധംസമോദം വൃ൩

അന്നാളിലത്തൃപ്പദമൊന്നു കണ്ടു-
വന്ദിച്ചു ജന്മം സഫലീകരിപ്പാൻ
ചെന്നേനിവൻ, ഹന്ത! വിശിഷ്ടയോഗം
വന്നീട്ടമാറെൻഗുരുവിൻ പ്രസാദാൽ. വൃ൪

ധന്യാനുഭാവൻ വിലസും മനോജ്ഞ-
പുണ്യാശ്രമത്തിങ്കലണഞ്ഞുനിന്നേൻ.
അന്നാളിലാണി ജ്ജനനത്തി ലെൻെറ
കണ്ണിന്നു ഗണ്യോത്സവമന്നു തി ഞാൻ! വൃ൫

നിറഞ്ഞതേജസ്സപ്രഭ, നീണ്ട കൈകൾ,
വിരിഞ്ഞമാർമൂടിയ വെള്ളിമീശ.
തിറംപെടും ദൃഷ്ടികൾ, പൗരുഷം സം-
സ്ഫുരിച്ചിടും വക്ത്ര,മിതോർക്കവയ്യേ! വൃ൬

അപ്പാ! കഥിപ്പാൻ കഴിവില്ല! ദിവ്യ-
യല്ലേതരം ചേർന്നൊരു സത്വമൂർത്തി!
മല്പാപമാകെക്കളയേണമേ യെ-
ന്നപ്പാദപത്മത്തിൽ നമസ്കരിച്ചേൻ. വൃ൭

ആഹോ! മഹാഭാഗ്യമിവന്നളിച്ചു,-
മഹർഷിതൃക്കൺകട ചാച്ചിതെന്നിൽ!
മഹത്വമുള്ളന്നൊരു നവ്യ ദിവ്യ-
മഹസ്സണഞ്ഞെൻ കരളിൽ കളിച്ചു! വൃ൮

പട്ടത്വമാറ്റം ചിലതോതി, യൊട്ടു-
പാടി, വിനോദം പലതും കഴിക്കെ
കടുത്തപ്രാണധിതൃമലിനതപ്പത്തിൽ
സ്ഫുടിച്ചുമിന്നു നല്ല കണ്ടുകൊണ്ടേൻ! ൫൯

യമിക്കൊഴും ദിവ്യപദാരവിന്ദം
നമിച്ചുമക്ത്യാവിടവാങ്ങിടനൻ ഞാൻ
തിമിർത്തപാപങ്ങളശേഷ മന്ന-
ശ്ശമിച്ചുവെന്നുള്ളൊരു തുഷ്ടിയോടും. ൬൦

വരിഷ്ഠധർമ്മം പലതും മുളച്ചു
പരിസ്ഫുരിക്കുന്നൊരു പുണ്യഭൂമി
ശരിക്കസല്ലോകനിവാസ ലക്ഷ്മി
ധരിച്ചു നൽ "ചമ്പക"മിന്നിടുന്നു ൬൧.

സത്തിങ്കലിപ്പോം ശരിയായ് വളർന്നാ-
ളുത്തിവ്യനിട്ടിക്കിലണഞ്ഞുപിന്നെ
ഉള്ളംഗസാലോവൃതമായ്, കളർമ്മ-
മെത്തുംമലർക്കാവിലലം വിളങ്ങി, ൬൨.

വരാമയഭ്രിക്കിന്നപാരമേകി;
"വരാമെഴുല്ലും ദിവസത്തിനുള്ളിൽ
മരിക്കുവാ"നെന്നരുൾചെയ്തുനന്ത-
പുരിക്കുപോയാൻ പുരുപുണ്യശാലി. ൬൩.

കൺമുൻപിലാളും പരദൈവമന്നാ-
ളിമ്മട്ടുചെട്ടെന്നു പിരിഞ്ഞുപോകെ
എങ്ങട്ടുവിമ്മിഷ്ട മെഷർദിച്ചേ-
ന്നമ്മോ! കഥിപ്പാനരുതേ! കഷ്ടം! ൬൪

ഹന്ത! തദാ തന്വിയൊരുമണി തന്നന-
ശ്ലൂനമെത്താരോ മാമയമാക്രമിച്ചു!
ഹാ വന്നു ശീഘ്രത്തിലശിക്കയോ! ഹാ!
ശേഖര! നിന്നിലെ ധൈര്യമെന്നോ! ൪൮

“സ്യാനന്ദൂര”പുരത്തിലന്നു കവിളി”-
പാണ്ഡ്യപ്രശിഷ്യന്മാർ-
ന്നൂതനനാൽ പരിചിന്തയിലുള്ള സ്വഖല-
ങ്ങളൊട്ടൊട്ടു കിട്ടീടവേ
സാനന്ദം നിജ നിത്യയാനസരണം
ശാന്താശിരോമണികൾ
യാനം ചെയ്യുമ “പ്രാഗല്ഭ്യ” ത്തിരോമഹാ-
ഭവ്യപ്പെട്ടി യാകിലിടിനാൻ: ൪൯

“ശ്രീനാരായണഗുരുയോഗി” പദവിയിൻ.
ക്ഷേമം തിരികെ -
വാണാൻ തതസ്വാതന്ത്ര്യസ്വകതി സ്വധയാൻ.
ശ്രോത്രംകളൂർത്തിട്ടഹോ!
പ്രീണിച്ചുന്നത ശിഷ്യരെയിതുവശം.
ഉച്ചരിച്ചു നമ്മളെന്നമേ
കാണാനെന്നവിധം സ്വയംപ്രേരിതമെട്ടു
പ്പിച്ചിച്ചീടിനാൻ ദേശികൻ. ൫൦

ഇന്നാളും പൂണ്ടെത്തിതിരിച്ചുമേമധികം
ക്ഷീണിച്ചു ദേഹാലയെങ്കിലും
വെമ്പാതൊമ്പാട് “കവിതിലുള്ള” മഞ്ഞി
സമ്പൂർണ്ണമാം ചിത്രം
എന്നപാടുംജനമെന്തി! ഹന്ത! ചിലരോ
കൊണ്ടങ്ങേപ്പു കാചാൻ കൊതി-

ച്ചമ്പോ! 'ശങ്കര'നാമധേയസ്യമതേ!
ഭാഗ്യം ഭവൽഭാഗ്യമേ! ൯൮

വന്നുംപോയു മിരുമന്നാരജ്ഞനതതി-
ക്കാശിസ്ഥനൽ കികാഴി.
ത്തൊന്നായ് നാല്പതുവാസരം ചെറുതശി-
ച്ചീലന്നപോലെന്നിയേ!
ഒന്നാംതന്നെതുജാവികാരമണയാ-
താപ്ലാദമാന്റാവിധം
"തൊണ്ണൂറൊറാമ്പതു" "മേട"മഞ്ചി 'തുപത്തും
മൂന്നാം,തികഞ്ഞു ഹരേ! ൯൯

തുയവസ്ഥയി,ലക്കാല ശോതതിപൊഴിച്ചു
യന്ത്,നിതരാംതുമാ-
ടിയകററി, യതുല പ്രതാപനിധിയായ്
പ്രബോധമതള്ളിപ്പുരം
ശ്രീയനഘതമേകി, വിശാമഖിലം-
വിളക്കി, വിളികൊണ്ടൊരാ-
മ്നായധാമ മഖിലൈകവന്ദ്യപരചി-
ന്മഹസ്സിൽ മുഴകി സുഖം! ൧൦൦

സ്ഥടംദിവ്യ മന്ത്രജ്ഞധാം സംസ്കരിച്ചോ
രിടം കാട്ടിമിന്നും മഹാക്ഷേത്രമേ! നീ
പടന്നാളിടും പ്രാഭവം പൂണ്ടു മുപ്പാ-
രിടം പൂതമാക്കിച്ചിരം ലാലസിക്ക. ൧൦൧

ശുഭം